

Směrnice vedoucího Katedry psychologie PF JU

č. 1/2024

Část I.

Obecná ustanovení

Čl. 1

- I. Tuto směrnici vydává vedoucí katedry psychologie (dále též jen „vedoucí katedry“) na základě čl. 22 opatření děkana č. 7/2017 ve znění změn provedených opatřeními děkana č. 8/2019, č. 11/2021 a změn provedených opatřeními děkana č. 7/2024.
- II. Tato směrnice zejména konkretizuje pravidla obsažená v opatření děkana týkající se státní závěrečné zkoušky (dále jen „SZZ“) nebo její části garantované katedrou pro navazující magisterský obor Psychologie N0313A230010.

Část II.

Oborově zaměřená část SZZ

Čl. 2

Zkouška z předmětu SZZ

- I. Zkouška z předmětu SZZ se může členit na dílčí součásti. Ty jsou však hodnoceny souhrnně známkou za zkoušku z předmětu SZZ.
- II. Katedra garantuje tyto zkoušky z předmětů SZZ:
KPSY/0Q5 – Pedagogická a školní psychologie a poradenství
KPSY/0Q6 – Obecné psychologické obory
KPSY/0Q7 – Diagnostické a intervenční psychologické postupy

Čl. 3

Zkouška z předmětu SZZ – Pedagogická a školní psychologie a poradenství (KPSY/0Q5)

- I. Do zkoušky ústí zejména tyto povinné předměty:
Pedagogická psychologie a její aplikace (KPSY/ 0PEPS), Školní psychologie (KPSY/0ŠP), Poradenská psychologie (KPSY/0PPS), Speciální pedagogika (KPSY/0SPPE).
- II. Do zkoušky ústí též povinně volitelné předměty skupiny 2; povinnosti jejich plnění stanovuje platný studijní plán. SZZ ověřuje kompetence studenta, které získal či rozvinul studiem předmětů určených platným studijním plánem.
- III. Zkouška má ústní formu a trvá přibližně 30-40 minut. Čas určený na přípravu je přibližně 20 minut. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě posouzení úrovně

znalostí ve výše uvedených oblastech, u každé otázky je předpokládána základní orientace v tématu, schopnost vysvětlit ho a uvažovat nad ním i z teoretického i z praktického hlediska.

IV. Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Funkční procesy zakládající akademické učení a předpoklady k efektivnímu učení – reprezentace a organizace poznatků, kognitivní zátěž a role kontextu, epistemická přesvědčení, metakognitivní strategie a možnosti jejich rozvíjení, řízení učení ze strany učitele (scaffolding, konstruktivistické přístupy), role zpětné vazby a hodnocení při učení. Vývojové hledisko.
2. Role učebních cílů a motivace k učení, vliv učitele na motivační procesy žáka, nastavení mysli a akademická self-efficacy, emoce při učení. Prospěchová selhávání na různých stupních vzdělávání – možné příčiny na straně žáka, rodiny, vliv výchovně-vzdělávacího procesu, zdravotního stavu, faktory širšího sociálního prostředí. Školní neúspěšnost a její důsledky, možnosti intervence. Včetně vývojových zvláštností.
3. Osobnost a vyučovací styl učitele, jejich vliv na jednotlivé žáky a na třídu jako celek. Poskytování psychologické a metodické podpory pedagogům. Rizika spojená s nezvládnutím učitelské role, syndrom vyhoření, šikana vyučujících.
4. Interakce a vztahy ve škole (učitel-žák, žáci, vztahy ve třídě). Pedagogicko-psychologické poradenství při práci s učiteli a rodiči, koregulace chování žáka (základní vývojové potřeby dítěte a důležitost jejich naplnění), identita vychovatele a otevřenost vůči jinakosti.
5. Poradenská podpora výchovy v běžných podmínkách vývoje, a v případě specifických problémů dítěte a rodiny (ADHD, PAS, poruchy chování, úzkostné poruchy, deprese, sebepoškozování, mentální retardace, vývojová opoždění, smyslové a tělesné postižení, nefunkční rodina, rozvodová problematika, traumatizace, deprivace a syndrom CAN).
6. Škola jako učící se organizace, charakteristiky učící se organizace a jejich modifikace pro školu jako instituci (koncepce OECD). Teorie změny ve vzdělávání – předpoklady změny a Fullanův koncept tzv. hlubokého učení. Kultura školy, její aspekty a možnosti intervencí k jejich změně. Rizikové faktory v pomáhajících profesích se zaměřením na profesi psychologa a učitele.
7. Klima školy, klima třídy a jeho podpora, diagnostika klimatu třídy a vztahů v třídním kolektivu, etika při diagnostice vztahů ve třídě, identifikace a motivace problémového chování žáka, práce s problémovým chováním žáků, základní principy krizové intervence ve škole, šikana a její řešení v podmínkách školy, management třídy, role žáků ve třídě a jejich změna v závislosti na vývojové fázi.
8. Wellbeing ve vzdělávání, oblasti wellbeingu – fyzická, kognitivní, emocionální, sociální a duchovní, sociální a emoční učení, programy na podporu rozvoje sociálních a emočních dovedností ve škole.
9. Školní poradenské pracoviště a standardní činnosti poradenských pracovníků školy, legislativní a etické normy školního psychologa, vztahová síť školního psychologa, kritická místa profese školního psychologa, školní psychologie u nás a ve světě, perspektivy rozvoje oboru.
10. Školské poradenské zařízení – pedagogicko-psychologická poradna, typ, zřizovatel, legislativa, standardní činnosti, speciálně pedagogické centrum – typ, zřizovatel, legislativa, standardní činnosti, středisko výchovné péče – vymezení, legislativa, pracovníci, standardní činnosti.
11. Obecné aspekty poradenství, zásady a rizika poradenského přístupu, etapy poradenského procesu. Poradenství a psychoterapie, využívání principů či prvků daných škol či směrů v poradenství. Aktuální stav poradenství u nás, poradenství

- v jednotlivých resortech (ve výchově a vzdělávání, profesní, partnerské, manželské a rodinné, vysokoškolské, pro osoby se znevýhodněním.)
12. Prevence v poradenství, základní koncepce prevence v ČR, úrovně prevence, zásady efektivní prevence, širší pohled na prevenci v rámci závislostí, preventivní programy a jejich metodika, cíle a možnosti aplikace, cílová skupina jednotlivých preventivních programů. Preventivní programy ve školství, preventivní práce se třídou, třídnické hodiny a jejich koncepce (zásady třídnických hodin, nastavování pravidel, příklady dobré praxe) apod. Státní a neziskové organizace a jejich aktivity pro podporu prevence ve školství.
 13. Osobnost poradce, profesní kompetence. Význam poradenského vztahu klient – poradce. Etické aspekty poradenské práce. Další vzdělávání poradenských pracovníků, profesní sdružení a asociace. Metodická a odborná podpora, supervize v poradenství, formy supervize.
 14. Poradenství ve výchově a vzdělávání – specifické problémy a přístupy ve školním poradenství: mediace, intervence, mentoring, koučink, cílové skupiny, poradenství a metodická práce pro pedagogické pracovníky, poradenská práce s rodinou, tripartita, Individuální výchovný program apod. Rizika spojená s nezvládnutím učitelské role, syndrom vyhoření, šikana vyučujících.
 15. Kariérové poradenství ve školství, role a kompetence škol a školských poradenských zařízení, teorie perspektivní orientace, diagnostické nástroje užívané ve prospěch doporučení vzdělávací dráhy/volby povolání. Teorie profesní orientace a jejich aplikace do oblasti pedagogicko-psychologického poradenství. Spolupráce školního poradenského pracoviště s IPS úřadu práce. Kritická místa v kariérovém poradenství.
 16. Děti s nadáním a mimořádně nadané, nadání v útlém věku, dvojí výjimečnost, typické charakteristiky a projevy, diagnostika mimořádně nadaných dětí. Identifikace nadání rodiči a učiteli. Specifické sociální a emocionální problémy, výkon neodpovídající schopnostem dítěte, zásady a možnosti vzdělávání nadaných žáků (akcelerace, obohacování, integrace).

ČI. 4

Zkouška z předmětu SZZ – Obecné psychologické obory (KPSY/0Q6)

- I. Zkouška integruje poznatky ze základních teoretických disciplín, včetně těch, které jsou předmětem studia v bakalářských programech, a metodologie psychologie.
- II. Do zkoušky ústí zejména tyto povinné předměty:
Psychologická fyziologie a její aplikace (KPSY/0PF), Integrativní přístup v kognitivní psychologii (KPSY/0IP), Interdisciplinární přístupy v psychologii (KSY/0IPP), Sociální a interkulturní psychologie (KPSY/0SIP).
- III. Do zkoušky ústí též povinně volitelné předměty skupiny 1; povinnosti jejich plnění stanovuje platný studijní plán. SZZ ověřuje kompetence studenta, které získal či rozvinul studiem předmětů určených platným studijním plánem.
- IV. Zkouška má ústní formu a trvá přibližně 30-40 minut. Čas určený na přípravu je přibližně 20 minut. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě posouzení úrovně znalostí ve výše uvedených oblastech. U každé otázky je předpokládána základní orientace v tématu, schopnost vysvětlit ho a uvažovat nad ním i z teoretického i z praktického hlediska.
- V. Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Základní principy interakce biologického systému s okolním světem, základní psychofyziologické principy. Řízení emocí, prožívání a kognice z hlediska CNS a ANS
2. Využití psychofyziologických metod a přístupů v diagnostice, v poradenství a terapii, praktické využití znalostí biologie a fyziologie při práci s klientem.
3. Vtělená a vnořená kognice (embedded a embodied cognition). Interakce kognitivních, motivačních a afektivních procesů v normě a patologii (trauma, úzkost, deprese, psychotické poruchy). Praktické využití při práci s klientem.
4. Motivační procesy dosahování cíle a jejich vztah k emocím a kognici. Osobní cíle, adaptivní a maladaptivní strategie jejich dosahování. Metodologické problémy při diagnostice motivace. Praktické aplikace poznatků o motivačních procesech při práci s klientem.
5. Integrativní přístupy k afektivním procesům – afektivní neurověda a neuroevoluční pohled na emoce, konstruktivistický přístup k emocím. Jádrový afekt a jeho neuropsychologické souvislosti, afekt jako forma kognice. Praktické využití integrativního přístupu k afektivním procesům v práci s klientem.
6. Seberegulace z pohledu kognitivních (metakognice, epistemická kognice), motivačních (osobní cíle a focus) a emočních procesů (regulace emocí). Seberegulace a osobnost. Praktické aplikace poznatků o seberegulaci v práci s klientem.
7. Úvod do interdisciplinarity, dějiny interdisciplinárních přístupů, interdisciplinární výzkum a jeho etická specifika. Specifika propojení psychologie s dalšími obory sociálních věd a s vědami humanitními a přírodními. Představení moderních technologií, které přinášejí výrazné změny oproti tradičnímu pojetí studia chování a prožívání.
8. Přehled klíčových interdisciplinárních oborů a přístupů a jejich vztah k teoretické i aplikované psychologii, zejména oblasti: informatika a technologie, neurovědy a biologické vědy, ekonomie, právo a politika.
9. Sociokulturní pojetí duševního zdraví a přístupu k nemocným. Kulturní odlišnosti z hlediska prevalence i symptomatiky duševních poruch, kulturně specifické poruchy. Kulturně-historický přístup k léčbě duševních onemocnění.
10. Sociokulturní normy a hodnoty. Jejich dopady na společenská pravidla i prožívání jedince v příkladech (emoce, disonance, motivace apod.). Role náboženských hodnot a norem. Teorie individuálních a kulturních hodnot na příkladech.
11. Sociokulturní aspekty osobnosti a kulturně formovaná identita. Kulturní specifika výchovy a vzdělávacích systémů a dopady na vývoj jedince. Identita a gender z interkulturní perspektivy. Sociokulturní rozdíly v osobnostních charakteristikách.
12. Chyby v sociální percepci. Předsudky, selektivní chyby ve vnímání a další typy zkreslení (zkreslení ovlivňující hodnocení, chyby při ukládání a vybavování vzpomínek apod..) a jejich ilustrace na příkladech. Psychologické vysvětlení konspiračních teorií.
13. Sociální psychologie rozhodování. Sociální a kognitivní faktory ovlivňující rozhodování jedince – sociální role mezi aktéry, skupinová dynamika, psychologie reklamy. Role konfirmačního zkreslení a efekt zpětného rázu.

Čl. 5

Zkouška z předmětu SZZ – Diagnostické a intervenční psychologické postupy (KPSY/0Q7)

- I. Do zkoušky ústí zejména tyto povinné předměty:
Etika v psychologické práci (KSY/0EPP), Klinická psychologie (KSY/0KP), Dětská klinická psychologie (KSY/0DKP), Psychodiagnostika dětí a dospívajících (KSY/0PDD), Psychodiagnostika dospělých (KSY/0PD), Psychoterapeutické směry (KSY/0PTS).
- II. Do zkoušky ústí též povinně volitelné předměty skupiny 2; povinnosti jejich plnění stanovuje platný studijní plán. SZZ ověřuje kompetence studenta, které získal či rozvinul studiem předmětů určených platným studijním plánem.
- III. Zkouška má ústní formu a trvá přibližně 30-40 minut. Čas určený na přípravu je přibližně 20 minut. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě posouzení úrovně znalostí ve výše uvedených oblastech, u každé otázky je předpokládána základní orientace v tématu, schopnost vysvětlit ho a uvažovat nad ním i z teoretického i z praktického hlediska.
- IV. Tematické okruhy zkoušky jsou:
 1. Klíčové etické otázky v psychologii. Základní etické principy pro psychologickou práci: respekt, kompetence, zodpovědnost a integrita, Etické kodexy (BPA, APA, ČMPS). Základní postupy pro zajištění etického přístupu v psychologickém výzkumu a v psychologické praxi. Etika jako závazek.
 2. Etické aspekty psychodiagnostické činnosti. Etika v jednotlivých fázích diagnostického procesu. Užívání a distribuce psychodiagnostických. Sdělování výsledků psychodiagnostického vyšetření. Etické otázky počítačem či internetem asistovaných forem psychodiagnostických testů.
 3. Klinická psychologie – specifika práce, vymezení a obsah. Normální psychický vývoj v dospělosti. Klasifikace duševních poruch a epidemiologie. Klinicko-psychologické vyšetření. Klasifikace psychodiagnostických metod. Dětská klinická psychologie – specifika diagnostického procesu, role rodiny, dědičnost poruch, principy vývoje, klasifikace (MKN, DSM), specifika dětského věku (kauzalita, perspektiva věku).
 4. Dětská klinická psychologie – specifika práce, vymezení a obsah, diagnostický proces, role rodiny, dědičnost poruch, principy vývoje, klasifikace (MKN, DSM), specifika dětského věku (kauzalita, perspektiva věku).
 5. Poradenská psychologie – specifika práce, vymezení a obsah. Zakázka, diagnostické a intervenční postupy v poradenství, informovaný souhlas. Specifika diagnostiky ve školských poradenských zařízeních vs. diagnostické postupy v dalších poradenských institucích (školní poradenské pracoviště, středisko výchovné péče). Výstupy z vyšetření, zpráva pro rodiče, doporučení ke vzdělávání.
 6. Formulace diagnostického problému, zakázky, otázek a hypotéz, volba vhodných nástrojů (metod, testů), interpretace výsledků psychodiagnostického vyšetření, interpersonální faktory vyšetření, tvorba diagnostického nálezu, zprávy, komunikace závěrů.
 7. Klinické diagnostické metody – pozorování, diagnostické interview, objektivní a subjektivní anamnéza. Strukturované klinické rozhovorové metody. Integrace dat z rozhovoru pozorování s testovými. Dotazníkové metody v psychodiagnostice – rozdělení na jednodimenzionální a vícedimenzionální, jednotlivé nástroje.
 8. Testování kognitivních schopností, testy pozornosti, paměti a exekutivních funkcí u dětí a dospělých. Kulturní aspekty testování inteligence. Faktory ovlivňující

- validitu výsledků vyšetření. Využívané diagnostické nástroje. Neuropsychologické baterie pro dospělé a pro děti. Diagnostika jazykových schopností.
9. Diagnostika osobnosti a individuálních rozdílů. Oblasti využití osobnostní diagnostiky. Princip fungování a klasifikace osobnostních dotazníků, inventářů a škál. Poruchy osobnosti.
 10. Projektivní techniky a testy v psychodiagnostice dospělých a dětí. Principy a užití projektivních technik a testů. Klasifikace projektivních technik a testů, výhody a nevýhody.
 11. Úzkostné poruchy, somatoformní a disociativní poruchy. Diagnostika, vhodné přístupy k léčbě.
 12. Poruchy nálady. Psychotické poruchy. Diagnostické možnosti, přístupy k léčbě. Psychotické poruchy v dětství a dospívání (odlišnosti, specifika). Možnosti diferenciativní diagnostiky psychických poruch v dětství a adolescenci,
 13. Agresivita, sebepoškozování, suicidalita u dospělých a u dětí a dospívajících. Diagnostické možnosti, vhodné přístupy, intervence, léčba.
 14. Emoční poruchy v dětství a dospívání, Poruchy chování, disharmonický vývoj osobnosti. Návykové chování u dětí – problematika závislostí, psychosexuální vývoj a jeho poruchy.
 15. Psychické aspekty somatických poruch (obavy o zdraví, somatizace, chronická bolest, psychoonkologie, poruchy příjmu potravy, psychosomatika). Závislosti, problémy spojené s užíváním psychoaktivních látek. Specifika v dětském a adolescentním věku.
 16. Psychosomatické poruchy u dětí, poruchy příjmu potravy, poruchy spánku, neorganická enuréza a enkopréza. Poruchy vázané na somatické onemocnění – organické duševní poruchy, tikové poruchy, psychologie somaticky nemocných (odlišnosti vývoje). Klinický a poradenský přístup.
 17. Psychické poruchy vznikající v souvislosti s působením stresu a dalších psychogenních činitelů. Psychické trauma. Krizová intervence.
 18. Neurovývojové poruchy – mentální retardace, pervazivní vývojové poruchy, porucha aktivity a pozornosti, poruchy řeči, SPU. Diagnostika raného vývoje – specifika, vývojové škály.
 19. Poradenský pohled na neurovývojové poruchy – poruchy řeči, SPU. Diagnostika školní zralosti, SPU, pro volbu povolání (měření studijních předpokladů).
 20. Psychoterapie v kontextu ostatních psychologických intervencí – vymezení psychoterapie, odlišení od poradenství a krizové intervence, její cíle a prostředky, druhy psychoterapie (individuální, párová, rodinná a skupinová, psychoterapie dětí a dospívajících). Psychosociální rehabilitace.
 21. Psychoterapeutický proces – zakázka klienta a kontrakt, terapeutická aliance a vztah, specifika poznávání klienta v psychoterapii a využití této znalosti pro určení směru terapeutické práce (rozdíl psychoterapeutické a klasické diagnózy), kontra-/indikace psychoterapie, psychoterapie u jednotlivých psychických obtíží, přenos a protipřenos, ukončování psychoterapie.
 22. Systém psychoterapeutických směrů – základní psychoterapeutická "paradigmata" (psychodynamické, humanistické, kognitivně-behaviorální, strategické a systemické, existenciální), jejich filozofická/teoretická východiska, směr vývoje jednotlivých přístupů, integrace v psychoterapii, společné základy i odlišnosti psychoterapeutických přístupů (metody, vhodnost pro určité diagnózy apod.).
 23. Kvalita a účinnost psychologických a psychoterapeutických intervencí – výzkumy účinnosti psychoterapie, zpětná vazba pro psychoterapeuta – nástroje pro měření výsledků psychoterapie, vlastní reflexe procesu, zpětná vazba od klienta, intervize,

supervize, osobnost psychoterapeuta, zásady dobré praxe, specifika etických principů v psychoterapii (ve srovnání s dalšími oblastmi klinické psychologie).

Část III.

Kvalifikační práce

Čl. 6

Obsahové a formální požadavky

- I. Rozsah magisterské práce (vlastní text práce bez obsahu, seznamu literatury, příloh) je stanoven v zadání práce.
- II. Požadavky na úpravu citací a způsob uvedení bibliografických údajů stanovuje norma APA Style v revizi aktuální k datu odevzdání práce (zdroj: apastyle.apa.org).
- III. Provedení práce vychází z kritérií uvedených v Manuálu pro psaní kvalifikačních prací na Katedře psychologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci v aktuální revizi (zdroj: <https://psych.upol.cz/studentum/studium/manual-pro-psani-kvalifikacnich-praci/>). Formální kritéria dokumentu dále zpřesňuje norma APA v aktuální revizi (zdroj: <https://apastyle.apa.org>) a doplňují materiály, které jsou studentům přístupné na katederním úložišti (zdroj: <https://www.pf.jcu.cz/cz/fakulta/katedry/katedra-psychologie/pro-studenty>). Uvedená kritéria se vztahují k oblastem, které nejsou dále upraveny v opatření děkana, v této směrnici nebo v zadání práce.
- IV. Celkový počet referencí využitých v práci by měl být vyšší než 30 zdrojů, z toho alespoň 15 referencí by měla tvořit anglicky psaná literatura a alespoň 10 referencí časopisecké empirické studie. Pokud práce zahrnuje výzkum s lidskými účastníky, je v příloze práce uvedeno plné znění textu informovaného souhlasu tak, jak byl účastníkům předložen.
- V. Vyžaduje-li to charakter práce, například v podobě neobvyklého či specifického metodologického provedení studie, může vedoucí katedry schválit individuální výjimku, která požadavky uvedené v této směrnici v odůvodněných případech upravuje. Žádost o tuto výjimku student předkládá se zdůvodněním, písemně a současně se Zadáním kvalifikační práce.
- VI. Odborné posouzení kvalifikační práce sestává z hodnocení jednotlivých hledisek, resp. dílčích aspektů práce, na bodové škále (pokrývající naplnění – nenaplnění daného parametru).
- VII. Hlediska hodnocení pokrývají zejména:
 1. Obsahovou úroveň práce (zejm. formulaci cílů, strukturování a provázanost textu, teoretický rámec práce), zpracování empirické části nebo analytické části u přehledových studií (zejm. zvolené metodologické řešení, jeho dokumentaci a kvalitu provedení, úroveň diskuse),
 2. práci se zdroji (zejm. relevanci a aktuálnost zdrojů, práci s normou),
 3. jazykovou úroveň práce a formální úroveň práce (zejm. rozsah, členění a náležitosti práce).

Součástí hodnocení je slovní komentář, který hodnocení zpřesňuje či doplňuje.

Čl. 7

Obhajoba magisterské práce

- I. Obhajoba magisterské práce je podmíněna uzavřením předmětů Seminář diplomové práce I – metodologie diplomového výzkumu (KPSY/0SDP1), Seminář diplomové práce II – práce s psychologickými daty a jejich interpretace (KPSY/0SDP2), Seminář diplomové práce III – závěrečná redakce práce (KPSY/0SDP3).
- II. Obhajoba magisterské práce trvá přibližně 30–40 minut. Průběh obhajoby:
 1. Student komisi stručně představí cíl práce, strukturu práce, výsledky a přínos práce, a to prostřednictvím připravené prezentace obsahující vizualizaci klíčových informací. Délka prezentace by měla být přibližně 10 minut.
 2. Komise se seznámí s posudky práce.
 3. Student reaguje na připomínky a otázky uvedené v posudku.
 4. Následuje diskuse k práci, členové SZZ komise mohou studentovi pokládat doplňující dotazy.
- III. Hodnocení práce zahrnuje hodnocení obsažené v posudcích i hodnocení obhajoby před komisí SZZ.

Část IV.

Závěrečná ustanovení

Čl. 8

Závaznost, aplikovatelnost a výklad směrnice

- I. Pravidla obsažená v této směrnici jsou závazná pro všechny, jichž se týkají, a to i pro vedoucího katedry. Změna v osobě vedoucího nemá na pravidla uvedená v této směrnici vliv.
- II. Změny v pravidlech lze činit jen vydáním nové směrnice.
- III. Vyjde-li najevo rozpor směrnice vedoucího katedry s některým opatřením děkana, proděkana, rektora, prorektora, vnitřním předpisem JU nebo PF nebo se zákonem, použije se přednostně ustanovení, které není obsaženo ve směrnici vedoucího katedry.
- IV. Výkladem směrnice je pověřen proděkan pro studium. Je-li to vhodné či nezbytné, vyžádá si před provedením výkladu stanovisko vedoucího katedry.

Čl. 9

Účinnost

Tato směrnice nabývá účinnosti 23. 9. 2024.

V Českých Budějovicích 20. 9. 2024

doc. PhDr. Dalibor Kučera, Ph.D., v.r.
vedoucí Katedry psychologie PF JU